

РЕШЕНИЕ

№ 21253

гр. София, 28.05.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 62 състав, в публично заседание на 30.04.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Даниела Гунева

при участието на секретаря Емилия Митова, като разгледа дело номер **1837** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 13, ал. 6 от Закона за социалното подпомагане /ЗСП/, вр. с чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/.

Образувано е по жалба на М. С. Р., срещу Заповед № ЗСП/Д-С-О/2631/20.11.2025 г. на Директора на Дирекция "Социално подпомагане" – Оборище, потвърдена с Решение № 22-РД06-0155/23.12.2025 г. на Директора на РД "СП" – С. -град.

В жалбата се изтъква, че изводите на органа за недоказаност на инциденто възникнали нужди са неправилни, сочи че ще се ангажират доказателства за невъзможност за осигуряване на нуждата чрез собствени средства. Претендират се отмяна на заповедта и разноски по делото.

Ответникът – директор на дирекция "Социално подпомагане" – Оборище, оспорва заповедта, като я счита за правилна и законосъобразна

Софийска градска прокуратура, редовно уведомена, не изпраща представител.

Административен съд София град, като обсъди доводите на страните и събраните по делото писмени доказателства, приема за установена следната фактическа обстановка:

Жалбоподателката е подала Заявление – декларация № ЗСП-Д-С-О/2631 от 31.10.2025г. за отпускане на еднократна помощ за изграждане на надгробен паметник на гроба на нейния брат, починал през 2017г., което цели гробния парцел да може да се ползва за вечни времена . Същата е инвалид с 70%-89,99% степен на увреждане, с доходи от пенсия, а дъщерята на брат ѝ е без доходи. Жалбоподателката ползва месечна подкрепа по чл. 70 от ЗХУ.

В хода на административното производство е изготвен Социален доклад, в който е посочено, че посочената нужда от изграждане на надгробен паметник не е жизнено необходима и не

представлява неочаквана или извънредна потребност. Посочено е още, че тя управлява две дружества без дейност, както и че притежава недвижим вилен имот, по данни на жалбоподателката – необитаем и полуразрушен.

Издадена е Заповед № ЗСП/Д-С-О-/2631/20.11.2025 г., с която е отказано отпускането на исканата помощ. Заповедта е мотивирана с обстоятелството, че не е доказан възникнал инцидент, настъпила внезапна, непредвидима, неочаквана или извънредна потребност.

Заповедта е обжалвана пред директора на РД "СП" С. – град, който с решение № 22-РД 0155/23.12.2025 г. е отхвърлил жалбата. Решението е връчено на 06.02.2026 г., жалбата е подадена в срок, от лице, което има интерес от оспорване, срещу акт, подлежащ на съдебен контрол.

При така установената фактическа обстановка, съдът намира от правна страна следното:

Предмет на съдебен контрол в настоящото производство е Заповед № ЗСП/Д-С-О/2631/20.11.2025 г. на Директора на Дирекция "Социално подпомагане" – Оборище, потвърдена с Решение № 22-РД06-0155/23.12.2025 г. на Директора на РД "СП" – С. -град

Съгласно чл. 168 от АПК при разглеждане на жалби срещу административни актове съдът не се ограничава само с обсъждане на основанията, посочени от оспорващия, а е длъжен въз основа на представените от страните доказателства да провери законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 - дали актът е издаден от компетентен орган, в предвидената от закона форма, при спазване на материалния и процесуалния закон и в съответствие с целта на закона.

Оспорената Заповед № ЗСП/Д-С-О/2631/20.11.2025 г. на Директора на Дирекция "Социално подпомагане" – Оборище е издадена от компетентен административен орган, в съответствие с правомощията, предоставени му с чл. 13, ал. 2, вр. ал. 1 ЗСП, след преценка на всички данни и обстоятелства, констатирани със социална анкета. Същата е в предвидената от закона писмена форма. Не се констатира да са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, които да обусловят отмяната на заповедта на формално основание.

Съгласно чл. 12, ал. 1 ЗСП социалните помощи са: 1. месечни; 2. целеви; 3. еднократни.

В Правилника за прилагане на закона за социално подпомагане /ППЗСП/ са регламентирани няколко вида помощи, каквато иска жалбоподателката. Съгласно чл. 16.ал. 1 от ППЗСП за задоволяване на инцидентно възникнали здравни, образователни, комунално-битови и други жизненоважни потребности на лицата и семействата може да се отпуска еднократна помощ веднъж годишно. Ал. 2 разписва, че еднократната помощ по ал. 1 до трикратния размер на линията на бедност за съответната година се определя със заповед на директора на дирекция "Социално подпомагане" или от упълномощено от него длъжностно лице.

Текстът на разпоредбата на чл. 16 е пределно ясен и предвижда ограничение в ползването на помощта веднъж годишно и то не относно всяка възникнала нужда, а за такава която е от инцидентен характер, жизнено необходима. Това законодателно решение отчита факта, че бюджетът на социалното осигуряване не е безграничен и следва да се предвиди начин, който да гарантира справедливото му разпределение измежду всички правоимащи лица. Жизнената важност се преценява за всеки конкретен случай, а при установеното по делото, в конкретния случай за жалбоподателката такава не е налице. По делото липсват доказателства, а и не се твърдят такива, затова, че претендираната нужда е инцидентна, възникнала непредвидимо към момента на заявлението и е различна от принципната нужда от парични средства за битови и житейски нужди. В случая са ирелевантни установените данни за наличие на дружества и недвижим имот. Съображенията на жалбоподателката относно необходимостта от изграждане на надгробен паметник са разбираеми, но не могат да обосноват законовата предпоставка за получаване на еднократна помощ, тъй като не са свързани със живота и здравето на

жалбоподателката. Не е налице и инцидентност, която да е възникнала към момента на подаване на заявлението, да е изненадваща и непредвидима.

С оглед изложеното съдът намира, че жалбата на М. Р. е неоснователна и е длъжимо отхвърлянето.

Същата е направила разноси в размер на 5,11 евро за държавна такса, които при този изход на спора не следва да се присъждат.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 1 и ал. 2, Съдът

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалба М. С. Р., срещу Заповед № ЗСП/Д-С-О/2631/20.11.2025 г. на Директора на Дирекция "Социално подпомагане" – Оборище, потвърдена с Решение № 22-РД06-0155/23.12.2025 г. на Директора на РД "СП" – С. -град.

На основание чл. 13, ал. 6 от Закона за социалното подпомагане решението е окончателно.

Съдия: